

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

22. november 2012*

Apellatsioonkaebus — Dumping — Määrus (EÜ) nr 121/2006 — Muu hulgas Indiast pärit terastrosside ja -kaablite import — Otsus 2006/38/EÜ — Määrus (EÜ) nr 384/96 — Artikli 8 lõige 9 — Kohustused, mis on pakutud dumpinguvastases menetluses

Kohtuasjas C-552/10 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 19. novembril 2010 esitatud apellatsioonkaebus,

Usha Martin Ltd, asukoht Kolkata (India), esindajad: *dikigoros* V. Akritidis ja *dikigoros* E. Petritsi, ning *avocat* F. Crespo,

apellant,

teised menetlusosalised:

Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: B. Driessen, keda abistasid *Rechtsanwalt* G. Berrisch ja *barrister* N. Chesaites,

Euroopa Komisjon, esindajad: T. Scharf ja S. Thomas, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostjad esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: R. Silva de Lapuerta kolmanda koja presidendi ülesannetes, kohtunikud K. Lenaerts, G. Arestis (ettekandja), J. Malenovský ja T. von Danwitz,

kohtujurist: P. Cruz Villalón,

kohtusekretär: ametnik A. Impellizzeri,

arvestades kirjalikus menetluses ja 3. mai 2012. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

- 1 Usha Martin Ltd palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 9. septembri 2010. aasta otsus kohtuasjas T-119/06: Usha Martin vs. nõukogu ja komisjon (EKL 2010, lk II-4335; edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“), millega Üldkohus jättis rahuldamata Usha Martin Ltd hagi, milles viimane palus esiteks tühistada komisjoni 22. detsembri 2005. aasta otsus 2006/38/EÜ, millega muudetakse otsust 1999/572/EÜ, millega kiidetakse heaks kohustused, mida on pakutud seoses muu hulgas Indiast pärit terastrosside importi käsitleva dumpinguvastase menetlusega (ELT 2006, L 22, lk 54; edaspidi „vaidlusalune otsus“), ja teiseks tühistada nõukogu 23. jaanuari 2006. aasta määrus (EÜ) nr 121/2006, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1858/2005, millega kehtestatakse muu hulgas Indiast pärit terastrosside ja -kaablite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 22, lk 1; edaspidi „vaidlusalune määrus“).

Õiguslik raamistik

- 2 Euroopa Liidu dumpinguvastaste meetmete kohaldamist puudutavad normid sisalduvad nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruses (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), muudetud nõukogu 8. märtsi 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 461/2004 (ELT L 77, lk 12; ELT eriväljaanne 11/10, lk 150; edaspidi „algmäärus“).
- 3 Algmääruse artikli 8 „Kohustused” lõiked 1, 7 ja 9 sätestavad:

„1. Kui on tehtud esialgne kinnitav otsus dumpingu ja kahju olemasolu kohta, võib komisjon heaks kiita eksportija rahuldavad vabatahtlikud kohustused revideerida hindu või lõpetada dumpinguhindadega eksport, kui komisjon on pärast erikonsulterimist nõuandekomiteega veendunud, et sellega on dumpingu kahjulik mõju kõrvaldatud. Sellisel juhul ei kohaldata nende kohustuste kehtimise ajal komisjoni artikli 7 lõike 1 kohaselt kehtestatud ajutisi tollimakse või vastavalt olukorrale nõukogu artikli 9 lõike 4 kohaselt kehtestatud lõplikke tollimakse nende äriühingute toodetud asjaomase toote impordi suhtes, mida nimetatakse komisjon otsuses kohustuste heakskiitmise kohta ja selle hilisemates muudatustes. Selliste kohustuste alusel toimuv hinnatõus ei tohi olla suurem, kui dumpingumarginaali kõrvaldamiseks vaja, ning see peaks olema dumpingumarginaalist väiksem, kui sellest piisab ühenduse tootmisharule tekitatava kahju kõrvaldamiseks.

[...]

7. Komisjon võib nõuda igalt eksportijalt, kelle kohustus on aktsepteeritud, kohustuste täitmise kohta korrapäraselt teabe esitamist ning luba asjakohaseid andmeid kontrollida. Nende nõuete täitmatajätmist peetakse kohustuse rikkumiseks.

[...]

9. Kui kohustuse võtnud osapool rikub kohustust või taganeb sellest või komisjon tühistab kohustuse heakskiitmise, tühistatakse kohustusele antud heakskiit pärast konsulterimist komisjoni otsusega või vajaduse korral komisjoni määrusega ning hakatakse automaatselt kohaldama komisjoni artikli 7 kohaselt kehtestatud ajutisi tollimakse või vastavalt vajadusele nõukogu artikli 9 lõike 4 kohaselt kehtestatud lõplikke tollimakse, kui asjaomasele eksportijale on antud võimalus anda selgitusi, välja arvatud juhul, kui ta ise on kohustusest taganenud.

Huvitatud isik või liikmesriik võib esitada teavet, mis sisaldab *prima facie* tõendeid kohustuse rikkumise kohta. Järgnev hindamine selle kohta, kas kohustuse rikkumine on esinenud, viiakse lõpule tavaliselt kuue kuu jooksul, kuid igal juhul hiljemalt üheksa kuu jooksul alates nõuetekohaselt põhjendatud taotluse esitamisest. Komisjon võib kohustuste jälgimisel taotleda abi liikmesriikide pädevatelt asutustelt.”

Vaidluse taust

4 Vaidluse tausta on vaidlustatud kohtuotsuse punktides 2–19 kirjeldatud järgmiselt:

„2 Usha Martin Ltd on [apellant], kes on India õiguse alusel asutatud äriühing, kes toodab terastrosse ja ekspordib neid eelkõige Euroopa Liitu. [Apellant] ja äriühing Wolf asutasid ühise ettevõtte Brunton Wolf Wire & Ropes, mis asub Dubais (Araabia Ühendemiraadid). Brunton Wolf Wire & Ropes toodab samuti terastrosse, mida ta ekspordib liitu.

3 Euroopa Liidu Nõukogu andis 12. augustil 1999. aastal määruse (EMÜ) nr 1796/1999, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist, Ungarist, Indiast, Mehhikost, Poolast, Lõuna-Aafrikast ja Ukrainast pärit terastrosside impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, nõutakse lõplikult sisse nende suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning lõpetatakse Korea Vabariigist pärit impordi käsitlev dumpinguvastane menetlus (EÜT L 217, lk 1; ELT eriväljaanne 11/32, lk 106).

[...]

5 [Apellandi] individuaalseks dumpinguvastase tollimaksu määraks määruse nr 1796/1999 põhjenduse 86 ning selle artikli 1 lõike 2 järgi oli 23,8%. Vastavalt määruse nr 1796/1999 artiklile 2 ei kohaldata kõne all olevat dumpinguvastast maksu nende äriühingute, kelle pakutud hinnakohustused on Euroopa Komisjon heaks kiitnud, sealhulgas hageja, eksporditud teraskaabli suhtes.

6 Vastavalt algmääruse artikli 8 lõikele 1 pakutud hinnakohustustega kohustus [apellant] eelkõige pidama kinni madalaimatest müügihindadest, mis olid dumpingu kahjustava mõju kõrvaldamise eesmärgi tagamiseks teraskaabli liitu ekspordimisel kindlaks määratud.

7 [Apellant] võttis endale samuti kohustuse, et iga kõne all oleva toote müügiga kaasneks hinnakohustusele vastav arve, st kinnitusarve (edaspidi „kinnitusarve”), mis sisaldab hinnakohustuse VI lisas loetletud üksikasju (hinnakohustuse punkt 4.1). Hinnakohustuse punkti 4.2 alusel kohustus [apellant] kinnitusarveid „hinnakohustusega hõlmamata toodetele” mitte väljastama. Hinnakohustuse punkti 4.3 kohaselt on [apellant] „teadlik asjaolust, et juhul kui nähtub, et ta on väljastanud kinnitusarved, mis ei ole kooskõlas [nimetatud] hinnakohustuse tingimustega, on komisjonil õigus otsustada, et [apellandi] poolt kõne all olevate kinnitusarvete kohta esitatud vastavusdeklaratsioon on kehtetu ja teavitada selle tagajärjel liikmesriikide pädevaid tolliasutusi ning seda ilma, et see piiraks ühenduse institutsioonide pädevust võtta kõiki [nimetatud] hinnakohustuse [punktis] 8 sätestatud meetmeid”.

8 Lisaks on [apellandil] kohustus teatada komisjonile üksikasjalike kvartaliaruannete teel, mis vastavad nõutavatele tehnilistele kirjeldustele, kõikidest tema teraskaabli müügitehingutest liidus, sealhulgas nendest teraskaablitest, mis ei ole hinnakohustusega hõlmatud, ning teha komisjoniga koostööd, edastades talle kogu teabe, mille komisjon leiab hinnakohustusest kinnipidamise tagamiseks vajaliku olevat (hinnakohustuse punkt 5 ning II, III, IV ja V lisa).

9 Lisaks on [apellandil] hinnakohustuse punkti 6 alusel kohustus mitte hoida kõrvale hinnakohustusest, muu hulgas mitte sõlmida liidus klientidega otseseid või kaudseid kompenseerivaid kokkuleppeid.

10 Lõpuks sätestab hinnakohustuse punkt 8 „Rikkumised või taganemised”:

„[Apellant] on teadlik asjaolust, et ilma et see piiraks [punkti] 8.3:

- käsitatakse käesoleva hinnakohustuse järgimata jätmist või komisjoniga nimetatud hinnakohustuse järelevalve osas koostööst hoidumist hinnakohustuse rikkumisena; see hõlmab [punkti] 5 alusel nõutavate aruannete esitamata jätmist, välja arvatud vääramatu jõu korral;
- juhul kui komisjonil on alust arvata, et hinnakohustust on rikutud, on tal [...] õigus algmääruse artikli 8 lõiget 10 kohaldades kohe kehtestada parima kättesaadava teabe põhjal ajutine dumpinguvastane tollimaks;
- algmääruse artikli 8 lõiget 9 kohaldades võib juhul, kui hinnakohustust on rikutud või komisjon [...] on selle heakskiitmise tühistanud või [hageja] on sellest taganenud, kehtestada uurimise käigus, mis viis hinnakohustuse lõpetamiseni, tuvastatud asjaolude põhjal lõpliku dumpinguvastase tollimaksu tingimusel, et [apellandile] on antud võimalus anda selgitusi, välja arvatud juhul, kui ta ise on kohustusest taganenud.”

[...]

- 12 13. augusti 1999. aasta otsusega 1999/572/EÜ, millega kiidetakse heaks kohustused, mida on pakutud seoses Hiina Rahvavabariigist, Ungarist, Indiast, Korea Vabariigist, Mehhikost, Poolast, Lõuna-Aafrikast ja Ukrainast pärit terastrosside impordi käsitleva dumpinguvastase menetlusega (EÜT L 217, lk 63; ELT eriväljaanne 11/32, lk 119), nõustus komisjon muu hulgas [apellandi] pakutud hinnakohustusega.
- 13 Komisjon külastas jaanuaris ja veebruaris 2005 vastavalt hinnakohustuse punktidele 5.1 ja 5.4 teostatava uurimise raames, mille eesmärk oli kontrollida hinnakohustuse järgimist, [apellandi] ruume Indias ja Araabia Ühendemiraatides..
- 14 Komisjon teatas oma 12. mai 2005. aasta kirjaga [apellandile], et ta leidis pärast uurimist, et [apellant] on kolmel korral hinnakohustust rikkunud ning komisjon kavatses hinnakohustuse heakskiitmise tühistada.
- 15 [Apellant] esitas oma 20. mai, 29. augusti ja 6. septembri 2005. aasta kirjadega komisjonipoolse hinnakohustuse rikkumise tuvastamise ja kavatsetava tühistamise kohta oma märkused.
- 16 Nõukogu võttis 8. novembril 2005. aastal vastu määruse (EÜ) nr 1858/2005, millega pärast aegumise läbivaatamist vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 2 kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist, Indiast, Lõuna-Aafrikast ja Ukrainast pärit terastrosside ja -kaablite impordi suhtes (ELT L 299, lk 1). Nõukogu otsustas oma määrusega nr 1858/2005, et määrusega nr 1796/1999 kehtestatud dumpinguvastased meetmed eelkõige Indiast pärit toodete impordi suhtes tuleb täiendavalt viieks aastaks säilitada.
- 17 Komisjon otsustas [vaidlustatud otsusega] tühistada [apellandi] poolt seoses terastrosside impordiga pakutud hinnakohustuse heakskiit ja seega muuta otsust 1999/572 selle kohustuse heakskiitmise kohta. Samal ajal, 23. detsembril 2005. aastal esitas komisjon nõukogule ettepaneku hinnakohustuse heakskiidu tühistamiseks ja [apellandi] suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamiseks (dokument KOM(2005) 541 lõplik).
- 18 Vaidlustatud otsuses tuvastas komisjon kolm hinnakohustuse rikkumist. Esiteks nähtus [apellandi] raamatupidamisdokumentide kontrollimisest, et hinnakohustusega hõlmamata asjaomase toote märkimisväärsed kogused ei olnud vastupidi sellele, mis on sätestatud hinnakohustuse punktis 5.2 ja IV lisa esimeses lõigus, komisjonile esitatud kvartaalsetes müügiaruannetes kajastatud. Teiseks

tuvastas komisjon, et [apellant] müüs kaupu oma sidusimportijatele Ühendkuningriigis ja Taanis hinnakohustuse punkte 4.2 ja 4.3 rikkudes ning märkis need kinnitusarvetele. Kolmandaks näitas Dubais Brunton Wolf Wire & Ropes ruumides läbi viidud kontrollkäik, et teatavaid terastrosse oli liitu eksporditud Araabia Ühendemiraatidest ja nende päritoluks oli deklareeritud Araabia Ühendemiraadid, kuigi tegelikult pärinesid tooted Indiast.

- 19 Seejärel võttis nõukogu 23. jaanuaril 2006. aastal vastu [vaidlusaluse] määruse [...]. Vaidlus[aluse] määruse artikli 1 kohaselt jäeti [apellant] välja nende äriühingute loetelust, kes on lõplikult dumpinguvastasest tollimaksust vabastatud. Selle tulemusel kehtib 23,8% suurune lõplik dumpinguvastane tollimaks määr – mis kehtestati [apellandi] suhtes määruse nr 1796/1999 põhjenduse 86 ja artikli 1 lõike 2 alusel ning mille kehtivust pikendati määruse nr 1858/2005 artikli 1 lõikega 2 – niisuguse kauba impordi suhtes, mida [apellant] toodab ja mida eksporditakse liitu.”

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 5 Apellant esitas 19. aprillil 2006 Üldkohtule hagi, milles ta palus esiteks tühistada vaidlusalune otsus ja vaidlusalune määrus ulatuses, milles need liidu õigusaktid teda puudutavad, ning teiseks, et kohtukulud mõistetakse välja nõukogult ja komisjonilt.
- 6 Apellant põhjendas oma hagi esimeses astmes kahe väitega, mis puudutasid vastavalt proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist ja õigusnormi rikkumist, põhjenduse puudulikkust ja võimu kuritarvitamist seoses kõne all olevate toodete päritoluga.
- 7 Oma esimese väite raames väitis apellant sisuliselt, et proportsionaalsuse põhimõttest tulenevalt ei kujuta komisjoni poolt välja toodud kaks rikkumist, milleks on esiteks hinnakohustusega hõlmamata müügi kohta aruande esitamata jätmine ning teiseks kinnitusarvete kasutamine, endast olulisi hinnakohustuse rikkumisi, mis lubaksid komisjonil määrata talle nii raske karistuse nagu hinnakohustuse heakskiidu tühistamine.
- 8 Üldkohus lükkas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 53–55 esimese väite tagasi, leides sisuliselt, et hinnakohustuse rikkumine on iseenesest piisav, et see kohustus tühistada ning et proportsionaalsuse põhimõtte ei ole kohaldatav küsimuses, kas nimetatud maksud selle tühistamise tagajärjel ka tegelikult kehtestada. Niisiis toob hinnakohustuse heakskiidu tühistamine kaasa kõnealuse impordi maksustamise lõpliku dumpinguvastase tollimaksuga ning hinnakohustuse heakskiidu tühistamise õigusparasust ei saa iseenesest nimetatud põhimõtte seisukohast vaidlustada.
- 9 Mis puutub apellandi hagi põhjenduseks esitatud teise väitesse, siis lükkas Üldkohus selle vaidlustatud kohtuotsuse punktis 58 tulemuseluse tõttu tagasi ning jättis hagi sellest tulenevalt täies ulatuses rahuldamata.

Poolte nõuded

- 10 Apellatsioonkaebuses palub apellant Euroopa Kohtul:
- esimese võimalusena tühistada vaidlustatud kohtuotsus tervikuna ning vaidlusalune otsus ja vaidlusalune määrus ulatuses, milles need liidu õigusaktid teda puudutavad;
 - teise võimalusena saata kohtuasi uue otsuse tegemiseks Üldkohtule tagasi;
 - mõista tema kohtukulud, sealhulgas Üldkohtu menetluses kantud kulud, välja nõukogult ja komisjonilt.

- 11 Oma vastuses palub nõukogu Euroopa Kohtul:
- esimese võimalusena jätta apellatsioonkaebus rahuldamata;
 - teise võimalusena jätta hagi rahuldamata või saata kohtuasi uue otsuse tegemiseks Üldkohtule tagasi ja
 - mõista apellandilt välja kohtukulud, sealhulgas Üldkohtu menetluses kantud kulud.
- 12 Komisjon palub oma vastuses jätta hagi rahuldamata ning mõista nii apellatsioonikohtu menetluses kui ka esimese astme kohtumenetluses kantud kulud välja apellandilt.

Apellatsioonkaebus

Poolte argumendid

- 13 Apellant kinnitab oma ainsas väites, et Üldkohtul ei olnud õigus, kui ta leidis, et hinnakohustuse rikkumine on iseenesest piisav selleks, et see tühistada ning et kuna see tühistamine on võrdne dumpinguvastase tollimaksu tegeliku kehtestamisega, mille suhtes ei kohaldata proportsionaalsuse põhimõtet, siis sellest tuleneb, et hinnakohustuse heakskiidu tühistamise õiguspärasust ei saa iseenesest proportsionaalsuse põhimõtte seisukohast kahtluse alla seada.
- 14 Apellant väidab veel, et Üldkohus moonutas ilmselgelt fakte, kui ta leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 48, et „on selge, et [apellant] ei täitnud kõne all olevat hinnakohustust”, sest selle kinnituse põhjal võib vääriti mõista, nagu oleks ta möönnud, et on hinnakohustust algmääruse artikli 8 tähenduses rikkunud, mis antud juhul nii ei olnud. Ta ei ole kunagi möönnud, et tehtud vead või toime pandud rikkumised olid piisavalt rasked, kujutamaks endast selle artikli 8 lõike 9 tähenduses kohustuste rikkumisi. Liiatigi müüdi kõiki neid hinnakohustusega hõlmatud tooteid üle miinimumhinna, kuigi teiste, hinnakohustusega katmata toodete suhtes oli tegelikult kehtestatud vastav dumpinguvastane tollimaks ning kontrollimenetlus toimus tema täieliku koostöö tõttu tõhusalt.
- 15 Konkreetsemalt väidab apellant, et otsus tühistada hinnakohustuse heakskiit algmääruse artikli 8 lõike 9 alusel on eelnev etapp sellele, kui kehtestatakse dumpinguvastane tollimaks, ning see on samaväärne liidu institutsioonide õigusaktidega, mis alluvad kohtu kontrollile proportsionaalsuse põhimõtet arvestades. Ta on seisukohal, et artikli 8 alusel tehtav mis tahes otsus, eelkõige hinnakohustuse heakskiitmine, sellega seatavad tingimused ja selle ajutine tagasivõtmine, allub kohtu kontrollile seda põhimõtet arvestades. Apellandi arvates tähendaks vastupidine lähenemine seda, et liidu institutsioonidele, eelkõige komisjonile, antakse artikli 8 kohaldamisel piiramatu kaalutusõigus. Lisaks tähendaks hinnakohustuse täitmise suhtes nimetatud põhimõtte kohaldamata jätmine seda, et kaoks vajadus põhjendada otsuseid, millega komisjon kohustused tühistab, ning nende aktide kehtivuse ja põhjenduste suhtes oleks võimatu kohtu kontrolli taotleda.
- 16 Nende argumentidega seoses, mis käsitlevad asjaolude väidetavat moonutamist vaidlustatud kohtuotsuse punktis 48, meenutab nõukogu, et haldusuurimise ja Üldkohtu menetluse käigus ei vaidlustanud apellant kordagi komisjoni järeldust, mille kohaselt oli ta esiteks jätnud sellele institutsioonile adresseeritud aruandes märkimata nende kõnealuste toodete müügi, mida hinnakohustus ei hõlmanud, ega teiseks seda, et ta oli märkinud kõnealused hinnakohustusega hõlmamata tooted kinnitusarvetesse ning seetõttu rikkus ta oma kohustust. Seega on Üldkohtu kinnitus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 48 õige. Mis puutub väitesse, et nimetatud kohtuotsuse punkti 51 teise lause põhjal võib oletada, et apellant möönis hinnakohustuse rikkumiste olulisust, siis nõukogu leiab, et selles punktis piirduakse viitamisega Üldkohtu 4. juuli 2002. aasta otsusele

kohtuasjas T-340/99: Arne Mathisen *vs.* nõukogu (EKL 2002, lk II-2905) ja kahele tingimusele, mis peavad olema täidetud, et komisjon võiks hinnakohustuse heakskiidu õiguspäraselt tühistada ja lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestada.

- 17 Nõukogu hinnangul tuleneb algmääruse artikli 8 lõike 9 sõnastusest ühemõtteliselt, et hinnakohustuse heakskiidu tühistamine on selle kohustuse rikkumise otsene tagajärg, samamoodi nagu hinnakohustuse heakskiidu tühistamine toob kaasa maksustamise dumpinguvastase tollimaksuga. Kohustuse oluliste ja ebaoluliste rikkumiste vahel ei ole mingit vahet. Kui eksportija pakub välja kohustuse ja komisjon selle heaks kiidab, siis peab eksportija täitma selle kohustuse kõiki tingimusi. Nõukogu meenutab, et kohustused põhinevad eksportija – kellel on kohustuse kaudu võimalik vältida maksu tasumist – ja komisjoni vahelisel usaldussuhtel. Viimati nimetatul on kohustus kontrollida, et kohustused oleksid sama tõhusad kui dumpinguvastase tollimaksu kehtestamine.
- 18 Nõukogu leiab, et otsuse puhul hinnakohustuse heakskiit selle kohustuse rikkumisel tühistada ei teostata eraldiseisvalt selle otsuse proportsionaalsuse kontrolli. Siiski meenutab ta, et komisjon võib hinnakohustuse heakskiidu tühistada vaid siis, kui ta tuvastab, et on rikutud selles kohustuses sätestatud tingimusi. See hinnang allub aga tavapärasele kohtulikule kontrollile.
- 19 Lõpuks rõhutab nõukogu, et apellant ei ole kunagi väitnud, et algmääruse artikli 8 lõige 9 iseenesest kahjustaks proportsionaalsuse põhimõtet, nähes ette, et hinnakohustuse mis tahes rikkumine on piisav selleks, et komisjon võiks selle kohustuse heakskiidu tühistada.
- 20 Komisjon nõustub vaidluse sisulises osas nõukogu seisukohtadega. Lisaks meenutab ta, et algmääruse artikkel 8 ei anna apellandile mingisugust õigust hinnakohustuse heakskiidule ning et sellel institutsioonil on laiaulatuslik hindamisruum otsustamiseks, kas ta ettevõtja poolt pakutud kohustuse heaks kiidab või mitte. Tegelikult vaidlustatakse apellandi väitega algmääruse kui sellise kehtivus proportsionaalsuse põhimõtte seisukohast, kuna selle määruse sõnastusest tuleneb selgelt, et komisjonil on õigus kehtestada dumpinguvastane tollimaks juhul, kui on toimunud kohustuse rikkumine. Komisjoni väitel kahjustaks apellandi pakutud artikli 8 tõlgendus, kui sellega nõustuda, oluliselt kohustuste tõhusust, millel peaks määratluse poolest olema sama toime, mis on dumpinguvastasel tollimaksul, nimelt lõpetada dumpingu kahjulik mõju.
- 21 Komisjon kinnitab, et ta peab kahjustava dumpingu lõpetama ning selles osas on hinnakohustuse täitmise kontrollil määrav tähtsus. Seetõttu on teabe esitamise kohustuste tehnilised rikkumised väga olulised, kuna nende kohustuste eesmärk on võimaldada komisjonil teostada hinnakohustuse täitmise üle kontrolli. Algmääruse artikli 8 lõige 7 jätab komisjonile selles osas väga vähe hindamisruumi, sätestades, et selle kontrolli raames tuleb hinnakohustuse tingimuste täitmatajätmist pidada selle kohustuse rikkumiseks.

Euroopa Kohtu hinnang

- 22 Sissejuhatuseks tuleb meenutada, et algmääruse artikli 8 lõike 1 kohaselt on komisjonil juhul, kui dumping ja kahju on tuvastatud, õigus heaks kiita eksportijate pakkumused võtta vabatahtlik kohustus revideerida rahuldavalt oma hindu, vältimaks kõnealuste toodete ekspordi dumpinguhindadega, kui komisjon on veendunud, et selle kohustusega on dumpingu kahjulik mõju kõrvaldatud.
- 23 Vaidlustatud kohtuotsuse punktist 12 selgub, et käesolevas asjas otsustas komisjon kiita heaks apellandi pakutud hinnakohustuse, millega viimane kohustus pidama kinni madalaimatest müügihindadest, mis olid dumpingu kahjustava mõju kõrvaldamise eesmärgi tagamiseks teraskaabli liitu eksportimisel kindlaks määratud.

- 24 Algmääruse artikli 8 eesmärgi kohaselt oli apellant endale võetud hinnakohustusest tulenevalt mitte ainult kohustatud tagama selle tegeliku täitmise, vaid ka teostama selle kohustuse täitmise üle tõhusat järelevalvet, tehes komisjoniga koostööd usaldussuhte raames, millel põhineb viimase poolt kohustusele antud heakskiit.
- 25 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 48 leidis Üldkohus, et apellant ei täitnud oma hinnakohustust, rikkudes esiteks oma kohustust esitada hinnakohustusega hõlmamata toodete müügi kohta kvartaliaruanded, ning teiseks rikkudes oma kohustust hinnakohustusega hõlmamata toodete kohta kinnitusarvet mitte väljastada.
- 26 Oma ainsa väite teises osas, mida tuleb käsitleda esimesena, väidab apellant, et Üldkohus moonutas ilmselgelt fakte, kui ta leidis, et apellant oli möönnud, et ta on oma hinnakohustust algmääruse artikli 8 tähenduses rikkunud, kuigi tegelikult kinnitas ta alati, et selle kohustuse olulist rikkumist ei ole toimunud.
- 27 Sellega seoses tuleb meenutada, et moonutamine peab selgelt nähtuma toimiku materjalidest, ilma et oleks vaja fakte ja tõendeid uuesti hinnata (3. septembri 2009. aasta otsus kohtuasjas C-535/06 P: Moser Baer India vs. nõukogu, EKL 2009, lk I-7051, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 28 Tuleb märkida, et vaidlustatud kohtuotsusest selgub, et apellant ei ole kunagi vaidlustanud komisjoni seisukohta, mille kohaselt oli ta esiteks jätnud sellele institutsioonile adresseeritud aruandes märkimata nende kõnealuste toodete müügi, mida hinnakohustus ei hõlmanud, ja teiseks oli ta märkinud hinnakohustusega hõlmamata tooted kinnitusarvetesse. Seega oli Üldkohtul õigus, kui ta leidis, et apellant ei olnud hinnakohustuse tingimusi täitnud.
- 29 Kuna apellant püüab kahtluse alla seada Üldkohtu poolt faktidele antud hinnangut, vaidlustades peamiselt selle, et viimane leidis, et hinnakohustuse tingimused ei olnud täidetud, siis tuleb see argument tunnistada vastuvõetamatuks, sest ta püüab sellega saavutada Üldkohtu faktiliste hinnangute ümberhindamist, milleks Euroopa Kohus ei ole apellatsioonimenetluses pädev.
- 30 Mis puutub etteheitesse, et Üldkohus andis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 51 mõista, et apellant ei vaidlustanud seda, et ta oli teinud olulisi vigu, siis see argument tuleb tagasi lükata, kuna see tuleneb nimetatud punkti ekslikust lugemisest. Tegelikult ei tähenda Üldkohtu tõdemus, et „[apellant] ei ole vaidlustanud, et [need tingimused] on täidetud”, sugugi mitte seda, nagu oleks Üldkohus leidnud, et apellant möönis, et ta on teinud olulisi vigu. Vastupidi, Üldkohtu arutluskäik punktis 51 seondub sedastusega, et hinnakohustuse „iga rikkumine” toob automaatselt kaasa kohustuse heakskiidu tühistamise, ilma et oleks vaja toimepandud rikkumiste ulatust määratleda.
- 31 Mis puutub apellandi ainsa väite esimesse osasse, siis heidetakse sellega Üldkohtule ette, et viimasel ei olnud õigus, kui ta leidis eelkõige vaidlustatud kohtuotsuse punktis 51, et apellant ei vaidlusta hinnakohustuse olulist rikkumist algmääruse artikli 8 lõike 9 tähenduses, mis on säte, mis annab komisjonile õiguse kohustus tühistada. Apellandi sõnul on hinnakohustuse heakskiidu tühistamise otsus selle sätte kohaselt dumpinguvastase tollimaksu kehtestamisele eelnev etapp, mis tähendab, et komisjoni kaalutusõigus allub liidu kohtu kontrollile proportsionaalsuse põhimõtet arvestades.
- 32 Algmääruse artikli 8 lõikest 9 tuleneb tõesti, et dumpinguvastane tollimaksu kehtestamine järgneb automaatselt sellele, kui komisjon hinnakohustuse heakskiidu tühistab. Seevastu on komisjonil aga eespool nimetatud kaalutusõigus hindamisel, mille eesmärk on kindlaks määrata rikutud kohustuse laad, ja proportsionaalsuse põhimõttele vastavalt selle kindlakstegemisel, kas kohustuse heakskiit tühistada või mitte. Neil tingimustel allub selle kaalutusõiguse teostamine – vastupidi sellele, mida Üldkohus kinnitas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 51–55 – liidu kohtu kontrollile.

- 33 Algmääruse artikli 8 lõike 9 teine lõik näeb ette, et komisjoni hindamine selle kohta, kas kohustuse rikkumine on esinenud, viiakse lõpule tavaliselt kuue kuu jooksul, kuid igal juhul hiljemalt üheksa kuu jooksul alates ajast, mil mis tahes huvitatud isik või liikmesriik on nõuetekohaselt esitanud põhjendatud taotluse, et sellise rikkumise esinemist uuritaks.
- 34 Nagu käesoleva kohtuotsuse punktis 28 meenutatud, selgub vaidlustatud kohtuotsuse punktist 48, et apellant ei olnud täitnud oma hinnakohustust, kuna ta rikkus esiteks kohustust esitada nõutud kvartaliauranded ja teiseks kohustust mitte väljastada kinnitusarveid hinnakohustusega hõlmamata toodete suhtes. Selles osas tuleneb vaidlusaluse otsuse põhjendusest 26, et komisjon „ei pea siiski täpsete müügiaruannete esitamise kohustust või hinnakohustust kinnitavatele arvetele kohustusega hõlmamata toodete lisamist teisejärguliseks või vähem tähtsaks kui kohustuse mõnda muud sätet”. Sama põhjenduse kohaselt leiab komisjon, et ta „saab ainult siis tõhusalt kohustuse järele valvata ning kindlaks teha, kas kohustusest peetakse kinni ja dumpingu kahjulik mõju kõrvaldatakse, kui teab kõiki üksikasju toote müügi kohta ühendusse. Puudulikud või ebatäpsed müügiaruanded tekitavad kahtlusi, kas äriühing täidab kohustust tervikuna, [mistõttu] tuleb aruandmise vormilise külje vastavust pidada äriühingu esmakohustuse osaks”.
- 35 Lisaks on selge, et komisjonipoolne hinnakohustuste täitmise kontroll sõltub asjaomase eksportija võetud hinnakohustuse täitmisel esitatud dokumentide usaldusväärsusest. Jättes täitmata niisugusest hinnakohustusest tuleneva teabe esitamise kohustuse, nagu käsitletakse käesolevas asjas, purustab eksportija selle usaldussuhte, mis on selle kohustusega loodud koostööks vajalik. Nii võib nimetatud kohustuse tingimuste selline rikkumine muuta selle hinnakohustuse tarbetuks. Neil asjaoludel tuleb teavitamiskohustust käsitada selle kohustuste süsteemi nõuetekohase toimimise peamise kohustusena, mis võimaldab dumpinguvastase tollimaksu kehtestamist vältida.
- 36 Tuleb meenutada, et algmääruse artikkel 8, mille eesmärk on tagada liidu tööstusharule dumpingust tekkinud kahjuliku mõju kõrvaldamine, põhineb peamiselt eksportija koostöökohustusel ja tema poolt võetud hinnakohustuse nõuetekohasel täitmisel.
- 37 Niisiis ei ole apellant suutnud tõendada, et komisjoni hinnang, mille kohaselt ta ei täitnud ühte peamist kohustust, on väär.
- 38 Nimelt ei lükka vaidlustatud kohtuotsuse punktides 27–43 apellandi poolt esitatud argumendid ümber komisjoni kinnitust, et apellandi rikutud kohustused on esmakohustused.
- 39 Kuna on selge, et apellant ei täitnud oma hinnakohustust osas, mis puudutab tema kohustust esitada hinnakohustusega hõlmamata toodete müügi kohta kvartaliaruanded, ega osas, mis puudutab tema kohustust mitte väljastada hinnakohustusega hõlmamata toodete kohta kinnitusarvet, ning järelikult ei saa käsitada väärana hinnangut, et apellant on rikkunud ühte esmakohustust, siis oli komisjonil õigus apellandi võetud hinnakohustuse heakskiit tühistada ja seda tehes ei rikkunud ta proportsionaalsuse põhimõtet. Kuna see on nii, siis pidi ta ka algmääruse artikli 8 lõike 9 alusel apellandile dumpinguvastase tollimaksu kehtestama.
- 40 Eeltoodud kaalutlusi arvestades ei saa apellandi apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitatud ainsa väitega nõustuda ning seetõttu tuleb jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

Kohtukulud

- 41 Vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõikele 2 otsustab Euroopa Kohus, kui apellatsioonkaebus on põhjendatud, kohtukulude jaotamise. Kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt, mida selle kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse ka apellatsioonkaebuste suhtes, on

kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna apellant on kohtuvaidluse kaotanud ning nõukogu ja komisjon on kohtukulude hüvitamist nõudnud, tuleb kohtukulud välja mõista apellandilt.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

- 1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.**
- 2. Mõista Usha Martin Ltd-It välja käesoleva menetluse kulud.**

Allkirjad